

Tanor, cap. cùm in cunctis, §. inferioria, de elect., num. 10. Ratiocinio de Corte de jurepatronat. verb. honorificum, questione 4. principali.

7 Hinc referuntur qualis actas requiratur ad Canoniciatus, & portiones, quod defumendum est ab Ordine, quem habent annexum, quod definit Trident. fol. 24, cap. 12. de reformato, ubi statutur, ut in omnibus Ecclesiis Cathedralibus omnes Canoniciatus, & portiones habeant annexum Ordinem factum, & Episcopus cum Capituli consilio designet quis Ordo sacer cuilibet annexus in posterum esse debeat, ita talem dimidia pars fini Presbyteri, ceteri vero Diaconi, vel Subdiaconi, ut ubi ulius habet, ut plures, vel omnes sint Presbyteri, omnino obseruantur: & ut nullus deinceps Canoniciatus, portionem, vel dignitatem recipiat, nisi sit ex Ordine iniciatus, quem illa præbenda requirit, vel in tali actate, ut infra tempus à iure, & hoc Synodo statutum valeat initiari: quod est intra annum, ut patet ex Clement. ut huius, de state, & qualitate, & ex eodem Trident. fol. 22, cap. 4. de reform. ubi statutum, ut qui in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, fivis ea si facultatis, five regularis, dignitates, personatus, officia, præbendas, portiones, aut qualibet beneficia obtinent, vel in posterum obinebant, quibus onera varia sunt annexa, ut alii Missas, alii Evangelium, alii epistolam cantent, teneantur iusto impedimento ceſtante infra annum Ordines recipere requisiſtos, alii incurvant ponas Clement. ut huius, de state, & qualitate, que fuit perdere dimidium distributionum quotidianarum post annum, donec ad Ordines promoveantur: quod intelligi, etiamque interstant divinis officiis, ut explicat ibi glossa verbi, interlinea. Et Navar. lib. 1, consil. iii. de tempor. ordinat. conf. 45. alias dependentes omnes Doctorum habet, quod quando ponitur inter res, flat copulativa, quando inter personas, disjunctiva: ergo cum hic ponatur inter personas, flat disjunctiva, & sic sensu est, quod presbyter, vel capellanus, qui non est Presbyter. Respondent Barbatius, & Lambertus, quod quando ponitur inter appellativa voluntia designare unam personam habentem plura nomina, flat declarativa, & non disjunctiva, ut dico dicimus, Talis capellanus, seu gubernator, & sic contingit in præsentiarum. Quod si allegetur in contrarium conuetudo generalis conferendi hujusmodi capellanius non faceretur, respondet Guter. dict. conf. i. n. 35. esse errornam, & contra jus, & sic de illa non est curandum.

12 Tandem concludit Lambert. ibi, art. 19. num. 6. quod quando beneficium requirit ordinem ex primaria institutione, vel statuto, vel privilegio, requirit actu ordinem: at quando ex dispositione iuris communis, requirit aptitudinem & quod si actas idoneas, & quod intra annum promoveatur, & refert multos.

13 An vero tenetur hic capellanus adstrictus ad facienda facia reideret, & ea capellana sit incompatibilis cum beneficio curato, vide Azuedo conf. 20. volum. 1. & quod non teneatur, nec possit compelli ab Episcopo, sed possit facere per alium, tenet afferens decisionem Cardinalem Gonzalez in reg. 8. Cancellaria, glossa 5. in principio, numero 80. & 24.

14 Secunda sententia, qua probabilior est, & tenenda, afferit talen capellaniam non esse facerendum, & sic possit de beneficiis non facerentis. Probatur, quia quoties ad aliquem actum non eligitur industria personae, satisfacit personae illi adjungendo onus injunctum per alium, ut colligit ex. inter artifices, ff. de solut. & notarii ibi communiter scribentes, & Paulus de Castro, & Bart. ibi, & idem Bart. I. nemo, ff. de dubius reis, & numer. 6. At in hoc cauſa non eligitur industria personae, nil enim testatoris interest hic, si ille celebret facia: ergo non sensetur per onus Missarum adiunctionem cogere capellaniam, ut per seipsum celebret, & sic quod sit actu faceret. Et confirmatur, quia hujusmodi capellaniæ de conuentione universalis solent serviri per sublittatum, quæ omnino servanda est, etiamque ex dispositione testatoris conferenda sit capellania unius, qui quotidie celebret, ut tenet Lapis, quem refert, & sequitur Filius cap. cùm omnes, de confit. numero 32. in fin. & Calder. cap. super inordinata, de probanda, ergo. Et amplius confirmatur, quia illius universalis videlicet Prae latissim, & dimidiis rationes in Cathedralibus, fat ceteris quatuordecim annos inceptos, & quia Trident. foliis canoniciatus, & portionibus in Ecclesiis Cathedralibus loquitor fol. 24, cap. 12. de reformas, & refert congregacionem Cardinalem.

9 Hinc secundo sit, quod ad dignitates, Canoniciatus, & portiones non requirit Tridentinum ordinem actu, sed aptitudine, ut bene Navar. 4. conf. 45. ubi addit, quod si aliqua ex his præbendis ex speciali statuto exigetur actu Ordinem, non valeret collatio, nisi actu haberet illum. Et dicit glossa de Clement. ut huius, vers. annexi, quod si actu requireret Ordinem, & consequenter quis a Papa, ut ad illam promoveretur non habens Ordinem, adhuc tenuerat infra annum recipere Ordinem, nisi ad hoc etiam esset dispensatus.

10 His suppositis, veniendo ad dubium principale initio propositum, est duplex sententia. Prima tenet, quod quocumque iubet testator, ut capellanus faciat tota facia, requiratur actu Ordo faceret, alijs collatio capellaniæ, & præsentatio ad illam nihil valebit. Probatur, quia præsentandus debet esse idoneus, cap. super inordinata, de probanda, cap. cùm in cunctis, de elect. cap. 3. & significanti, de jurepatronat. At cum beneficium detur propter officium, is dicitur idoneus, qui potest, & vult deferire beneficio, dcap. super inordinata: at non faceret nequit deferire: ergo. Item, quia fat explicat testator velle, ut præsentandus sit actu sacerdos, cum injungat celebrandi onus, quod non

facerdoti repugnat. Sic tenuerat late probant. Barbatius consil. 33. volum. 2. Gutierrez consil. 1. à numero 3. per plures. Perez lib. 1. ordinata, cit. 6. l. 1. sub finem, §. notabile etiam est dubium, immediata ante verb. y una p[ro]p[ter]a, Manuel q[ui] re-gular. tom. 2. quæst. 122. art. 2. in fine, Lambertia, de preparat. 1. part. 2. libri, quæst. 7. principali, artic. 27. Rocha de jurepatronat, verb. honorificum, num. 21. Ripa 1. ex facto, num. 31. ff. de vulgari, & papil. Decius consil. 129. numero 5. Panormitan. cap. dilectio, num. 3. de testibus. Jeanus Andreas in adit. ad glosa, cap. ei eius, verb. sacerdotalis, de probanda, in 6. Facit syntagma, Missa 1. quæst. 7. in fine, ubi dicit requiri industria personæ, quando dicitur, ut Capellanus faciat facias febus quando dicitur, ut sicut tota facia.

11 Immò istud Lambertia ibi, articul. 28. Gutierrez ibi numero 11. Barbatius d. consil. 33. quod licet testator dicat, ut praefacient idoneus capellanus, seu Presbyter, qui per se, vel per alium faciat tota facia in hebdomada, adhuc requiritur, quod sit actu faceret præsentandus; immo immodice dicunt, licet dicas testator, quod præfacentur clericus, qui celebret, vel per alium celebrari faciat. Ratio, quia petit, ut celebret: ergo debet esse actu faceret, & per illa verba, per se, vel per alium, noluit testator suam dispositionem ampliare, ut præsentandus non sit actu sacerdos; sed voluit tantum ampliare, ut si esset impeditus, pollet per alium celebrare. Et patet, quia ulius est verbo ampliative, per se, vel per alium; ergo supponit præsentandus debere actu esse faceret, quia dicit alius, et ampliatio simili, illi fugitivu, C. de servis fugitiis, cap. sedes, de reprobis. Quod si dicas, dicit testator, Presbyter, seu Capellanus, de qua dictione sit, communitas Doctorum habet, quod quando ponitur inter res, facit copulativa, quando inter personas, disjunctiva; ergo cum hic ponatur inter personas, flat disjunctiva, & sic sensu est, quod presbyter, vel capellanus, qui non est Presbyter. Respondent Barbatius, & Lambertus, quod quando ponitur inter appetitiva voluntia designare unam personam habentem plura nomina, flat declarativa, & non disjunctiva, ut dico dicimus, Talis capellanus, seu gubernator, & sic contingit in præsentiarum. Quod si allegetur in contrarium conuetudo generalis conferendi hujusmodi capellanius non faceretur, respondet Guter. dict. conf. i. n. 35. esse errornam, & contra jus, & sic de illa non est curandum.

12 Tandem concludit Lambert. ibi, art. 19. num. 6. quod quando beneficium requirit ordinem ex primaria institutione, vel statuto, vel privilegio, requirit actu ordinem: at quando ex dispositione iuris communis, requirit aptitudinem & quod si actas idoneas, & quod intra annum promoveatur, & refert multos.

13 An vero tenetur hic capellanus adstrictus ad facienda facia reideret, & ea capellana sit incompatibilis cum beneficio curato, vide Azuedo conf. 20. volum. 1. & quod non teneatur, nec possit compelli ab Episcopo, sed possit facere per alium, tenet afferens decisionem Cardinalem Gonzalez in reg. 8. Cancellaria, glossa 5. in principio, numero 80. & 24.

14 Secunda sententia, qua probabilior est, & tenenda, afferit talen capellaniam non esse facerendum, & sic possit de beneficiis non facerentis. Probatur, quia quoties ad aliquem actum non eligitur industria personae, satisfacit personae illi adjungendo onus injunctum per alium, ut colligit ex. inter artifices, ff. de solut. & notarii ibi communiter scribentes, & Paulus de Castro, & Bart. ibi, & idem Bart. I. nemo, ff. de dubius reis, & numer. 6. At in hoc cauſa non eligitur industria personae, nil enim testatoris interest hic, si ille celebret facia: ergo non sensetur per onus Missarum adiunctionem cogere capellaniam, ut per seipsum celebret, & sic quod sit actu faceret. Et confirmatur, quia hujusmodi capellaniæ de conuentione universalis solent serviri per sublittatum, quæ omnino servanda est, etiamque ex dispositione testatoris conferenda sit capellania unius, qui quotidie celebret, ut tenet Lapis, quem refert, & sequitur Filius cap. cùm omnes, de confit. numero 32. in fin. & Calder. cap. super inordinata, de probanda, ergo. Et amplius confirmatur, quia illius universalis videlicet Prae latissim, & dimidiis rationes in Cathedralibus, fat ceteris quatuordecim annos inceptos, & quia Trident. foliis canoniciatus, & portionibus in Ecclesiis Cathedralibus loquitor fol. 24, cap. 12. de reformas, & refert congregacionem Cardinalem.

15 Immò numero 67. ait Spino, quod in dubio annexio facerdoti ad beneficium, vel capellaniam, sensetur non per modum actus, sed per modum aptitudinis, & dicit cum Ferreto numero 66. & 67. quod quando testator vel falcator beneficii dicte velle, ut tali, qui illud debet obtinere, sit faceret, videtur se conformare cum dispositio-ne iuris communis, ut intra annum promoveatur, & idem, si in fundatione capellaniæ appositum sit, quod ad illam præsentandus sit Presbyter: tali enim est, quod intra annum promoveatur. Fecit si dicat clauſula, quod non præfacentur nisi Presbyter: tunc enim requirunt actu esse Presbyter tempore præsentationis. Hec Spino.

16 Ad argumentum opposita sententia respondetur quod quando eligitur industria personæ ad beneficium, idoneus dicitur, qui potest per se servire, quando vero haec non eligitur, non opus est, ut possit.

17 Tandem nota, quod si quis fundavit capellaniam, & voluit ad eam præferri agnatum in facerdotio constitutum & in eis deficere parochum: si collata el parochio, eo quod tunc non erat agnatus in facerdotio constitutus, licet post duos annos agnatus sacerdos sit, non expelletur capellani Parochio, quia quando aliquid effectum suum produxit ratione causa, quæ tunc vigebat, licet postea cellet causa, non cessat effectus, l. fin. ff. de solut. quando enim adus perfecit confundatus est, non debet effodus per cessationem causa retrofari, l. sancimus C. de ammis-tis, tutor. Sic latius probans, & alios allegans Perez lib. 1. titul. 1. ordin. §. non movet talis genitio. Idem Spino d. art. 1. ante solutionem ad 1. D. Ant. 3. pp. 17. 14. cap. 16. §. 6. Ricard. a. d[icit] 24. art. 2. quæst. 3. ubi bene hoc ligat contra alios, ut ibi referit, nisi hi bigami non Religiosi: tunc enim possunt coarturam, quam antea habebant, portare, quia dum dicitur 4. cap. unio, ipsi prohibemus tonfuram portare, relativum ipsi referit illos, de quibus immediatè ante sermo habitus est ibi, scilicet illos, qui adiecti sunt coartationi fori secularis, quales non sunt Religiosi.

18 Nota idem, quod de bigamis dictum est, dicendum est de omnibus irregularibus, eadem ratione. Sic D. Anton. d. 6.

19 Ad dubium est, an sit peccatum mortale conferre vel dare ordinem sacram, & recipere illum absque ulla tonfuram, id est, sin legar hecha la corona; nam Soto 4. d[icit] 24. §. 2. art. 1. cont. 2. dicit esse mortale, quia gravius est hoc, quam post ordinem subcepit non deferre tonfuram. Sit tamen.

20 Quinta conclusio. Non est hoc peccatum mortale, sed grave veniale, quia materia non est tam gravis. Sic nonnulli junioris Magistri.

21 Sexto supponendum est, quod dicitur Tonfuram est primò, quod Tonfuram est essentiale, & potissimum in habitu clericali, reliqua vero, & vestes, sunt concomitantes, & velut extrinsecus annexa, & coniuncta cum statu. Sic Cajetanus in summa, verb. Clericorum peccata, Bannez 2. 2. quæst. 12. art. 1. dub. 2. fo-lio 676.

22 Secundo supponendum est, quod dicitur quando vestes sunt clerici interdicti, & quod dedecet statum clericalem, ut patet ex cap. penitulm. de vita & honest. clericis. & Clem. 2. codem tit. 2. non est jure definitum, quæ vestes sunt honestæ, & vero clericales, & idem tales celebentur quæ communi uia fuerint admissi in ea provincia. Sic Sylvius, excommunicatio 6. §. 6. d[icit] 6. glosa, d. cap. penitulm. vers. deasuratis, & Clem. 1. vers. dictio de elect. & sequitur airvarum, dict. 20. Alexrand. consil. 149. num. 12. lib. 6. & cap. 2. lib. 1. Card. 4. Clement. 2. ad fin. Panorm. c. 1. de apost. Bona-chus cap. fin. de consuetud. Covar. quæst. 28. cap. 38. num. 7. vers. 4. dictio prædicti Bernard. Diaz. cap. 75. §. 5. dictio prohibiti, ubi alios referit Robustus de priuile. scholast. privilegio 94. & communis.

23 Prima conclusio. Clerici minorum Ordinum, qui beneficium non habent, non peccant omnino dimittendo statum, & tonfuram. Probatur, quia circa culpam possunt à statu retrocedere. Item, quia iura prohibent, & sensetur, ut habentia aliquid clericis, intelligentur, de constitutis in facerdotio, vel habentibus beneficium, ut colligatur ex Tridentin. fol. 14. cap. 6. de reform. & tener Hof. c. 1. no clerici, vel nocturni, quem sequitur Panormitan. communiter receptus ibi finem, & cap. 1. de apost. 5. num. 4. Et Navar. summa Latin. cap. 25. num. 110. & super cap. statutum, 14. quæst. 3. num. 27. ubi addit fecas esse de juriib[us], quæ indulgent, ut cap. finis sicut dicitur, 17. quæst. 4. & sic omnia, quæ licent laicu[m] in ciuitibus, quam in criminalibus, licet talibus clericis, ut optimè Navar. summa Latin. cap. 25. num. 10. & cap. non dicitur, 12. g. 1. num. 66. Hæc etiam conclusio colligitur ex Trident. fol. 14. cap. 6. de reform. ubi jubens de-

ferre statum, expredit dicit clericis in facris constitutis, & beneficiariis, & illam tenent, incola cap. si quis ex clericis, de vita, & honest. clericis, Salzedo, prædict. Bernard. Diaz. cap. 76. verb. id est, stat. Armill. verb. clericis, num. 11. & verb. Apostolica, num. 8. Angel. clericis 4. num. 1. & verb. Apostolica, 7. Tab. verb. Apostolica, 9. 8. & clericis 2. q. 6. Sylva, verb. Apostolica, 9. 2. & clericis 2. num. 2. Inno. cap. tunc de apost. Et ibi Panorm. num. 3. Navar. summa Latin. cap. 25. num. 110. & communis.

4 Secunda conclusio. Si initiati minoribus velint clericis calter vivere, & frui privilegiis clericalibus, licet beneficium non habent, tenentur statum, & tonfuram portare. Probatur, quia huius veluti frui privilegiis clericis: ergo tenentur more clerici incedere, ius enim natura dicit, ut qui collatus est in aliquo statu, signis exteris ostendat esse in statu illi. Et hoc conclusio ita affitterit ad Doctoribus, licet tales clerici sint conjugati. Sic Soto 4. d[icit] 24. quæst. 2. art. 1. vers. rursus b[ea]tissimi, Richard. 4. d[icit] 24. art. 2. quæst. 1. Sylvo, clericis 2. & aliis. Bannez d[icit] dub. 2. cont. 2. fol. 676.

5 Nota hoc peccatum esse veniale. Ratio, quia reputatur levius materia, cùm hi non sint perfecti in statu clericali. Sic Bannez ibi. & aliis.

6 Tertia conclusio. Si hi clerici velint publicè in statu facultari clericatus repugnante vivere, ut si velint exercere re judicium criminalis, vel alios actus statuti clericalem repugnant, non licet portare tonfuram clericalem: tum quia est indecens adus contrarios statuti, deferendo signum statutis, exercere. Item quia Clement. 2. de vita & honest. clericis, suspicuntur clericis publicè deferentes tonfuram, & vellem partitum. Sic Navar. summa Latin. cap. 25. num. 110. & c. non dicitur, 12. quæst. 1. num. 66. Salzedo d[icit] 76. vers. id est, stat. Soto 4. d[icit] 24. quæst. 2. art. 1. vers. rursus, Richard. 4. d[icit] 24. art. 2. 1. 2. quæst. 1. Sylvo, clericis 2. & aliis. Angel. clericis 4. num. 2. & dicit Sylvo. Et Angelus esse mortale deferre publicè tonfuram velut partita clericum ordinum minorum, eti[us] beneficii careat.

7 Quarta conclusio. Si clerici ordinum minorum bigamiant, ut si bis nubant, vel cum corrupta, tenentur non deferre tonfuram, & statum. Patet ex cap. unio, de bigamia in 6. ubi hoc prohibetur ipsi sub apathemate, id est, ut explicat ibi glossa, excommunicatione ferenda. Sic Soto 4. d[icit] 1. art. 1. ante solutionem ad 1. D. Ant. 3. pp. 17. 14. cap. 16. §. 6. Ricard. a. d[icit] 24. art. 2. quæst. 3. ubi bene hoc ligat contra alios, ut ibi referit, nisi hi bigami non Religiosi: tunc enim possunt coarturam, quam antea habebant, portare, quia dum dicitur 4. cap. unio, ipsi prohibemus tonfuram portare, relativum ipsi referit illos, de quibus immediatè ante sermo habitus est ibi, scilicet illos, qui adiecti sunt coartationi fori secularis, quales non sunt Religiosi.

8 Nota idem, quod de bigamis dictum est, dicendum est de omnibus irregularibus, eadem ratione. Sic D. Anton. d. 6.

9 Ad dubium est, an sit peccatum mortale conferre vel dare ordinem sacram, & recipere illum absque ulla tonfuram, id est, sin legar hecha la corona; nam Soto 4. d[icit] 24. §. 2. art. 1. cont. 2. dicit esse mortale, quia gravius est hoc, quam post ordinem subcepit non deferre tonfuram. Sit tamen.

10 Quinta conclusio. Non est hoc peccatum mortale, sed grave veniale, quia materia non est tam gravis. Sic nonnulli junioris Magistri.

11 Sexta conclusio. Clericus minorum ordinum habens beneficium, peccat mortaliter non deferendo statum, & tonfuram. Probatur, quia graviter prohibetur op[er]um, scilicet non deferre, Clement. quæst. 1. de vita & honest. clericis. & Trident. fol. 14. c. 6. de reform. & Bull. Pii IV. Pii V. & novissimum in motu proprio Sixti V. de hoc, ubi gravissimas poenas ponit. Sic tenet Angel. clericis 4. n. 1. Tabian. clericis 2. quæst. 6. Navar. in omnibus summis cap. 25. num. 110. & 118. Sylvo, clericis 2. num. 2. & sic hunc, si dimittat statum, vocant apostolam Panormitan. cap. 11. de apost. Armill. verb. Apostolica, num. 8. ubi Angel. numer. 1. Tab. quæst. 1. & quod sit mortale, saltem quando beneficium requirit clericale obsequium, tenet etiam Soto lib. 10. de juri. quæst. 5. art. 6. cont. 1. ad fin. Hancetianus tenet Bannez 2. 2. quæst. 12. art. 1. cont. 3. fol. 677. & idem etiam de prelaminionis dicit Navar. cap. quando, Latiss. c. 21. num. 51. immo de pensionario, cùm pensio constituta est à Papa titulo clericali, quod teneatur statum, & tonfuram portare, docet Navar. cap. quando, Latiss. cap. 21. num. 53. & miscell. 50. quod in operibus novis sub duobus tomis contentis est 45. num. 5. & subdit, quod in dubio presumitur dare Papam pensum animo clericali, nisi oppositum exprimat: & quod peccat recipiens talem pensum animo determinato non perseverandi in statu clericali: tunc si animo dubio, vel conditionali, scilicet perseverandi, nisi si feliciter aliquid accidat, & quod solum Papa potest constituire aliqui penitentem tamquam laico. Quæ omnia hæc magis constat ex dicto motu proprio Sixti V. ubi obligat penitentiam, immo habentes quodcumque ius ad beneficium portare statum, & tonfuram: unde cœlit sententia Bannez ubi supra, dicens habentes regreßum ad benefi-

D U B I U M . L.

Quo in loco sint ministrandi ordines.

beneficium non teneri sub mortali portare habitum.
12 Majus vero dubium est de clericis in sacris constitutis; quidam enim dicunt non peccare mortaliter omitendo habitum, & tonsuram, si id faciant ablique contemptu & contumacia, erit tamen mortale, quando admoniti non reassumunt. Sic *Cajet. summa. verb. clericorum peccata.*, & *verb. praecepti transgressio. Banner. supr. consil. 4.* dicit non est mortale, quando aliquo signo externo posse dignoscere clericos.

13 Septima tamen conclusio sit. Multo certius est peccare mortaliter, quia id graviter prohibetur *Teid. sif. 14. cap. 6. de reform. & Clem. 2. de vita & honest. Item, quia talis clericus venit excommunicatus, ut patet ex *cap. si quis*, *dif. 23. quod est D. Gregor. & cap. si quis ex clericis, de vita & honest. clericis. & sic tenent ibi *Panorm. num. 1.* idem tenet *cap. 1. 2. 9. 12. art. 1. Angel. clericus 4. num. 1. & verb. Apof. 1. Taison. clericus 2. 9. 6. & verb. Apof. 1. 2. 9. 8. Artim. verb. Apof. 1. 8. & ibi *Sylv. 9. 2. & clericus 2. 9. 2. Navar. in omnibus summa. cap. 75. num. 110. Bernard. Diaz. praef. 1. 26. fine, & quidam docti juniori Magistri & videtur tenere *Gojet. in summa. verb. interrogations confessionis. paulus pof. principium. ante verba. tercio est. ubi clericis comatos prius esse tendentes, quām audiendos in confessione. Et in hanc magis inclinat, licet dubius. Artim. verb. Clericus. num. 11.*****

Nota limitandum est haec conclusionem, & precedentem.

14 Prima, si excessus sit notabilis extra confundetur. Sic *Sylv. clericus 2. 9. 2. Artim. verb. clericus. num. 11.*

15 Secundo, limita, nisi habitus dimissio fiat propter necessitudinem aliquam, v.g. tuendi vitam, honorem, divitias proprias, vel proximi. Sic *Banner. ibi. post quartam conclusionem. Sylv. clericus 2. 9. 2. Taison. 4. dif. 23. 24. quod. 3.* num. 17.

16 Tertio, limita, nisi haec dimissio sit ad breve tempus, ut ad aliquem ludum exercendum, ad agendum alii quam perfunam. Sic *Banner. ibi. Sylv. verb. Apof. 1. quod. 2.*

17 Nota tamen, quod si statu animo vagandi, & occultandi perfunam, ut liberè posse per viros, & plateas ambulare, ad perpetrandum aliquum malum, etiam id faciat ad breve tempus, peccat mortaliter. *Ratio.* quia ex natura rei sequitur grave scandalus; & sacramentorum irrisio ex tali dimissione. Sic *Banner. ibi. consil. ultima. fol. 679.*

18 Quartu[m] sextam conclusionem precedentem, nisi beneficium effter tenue, quia licet dicatur in jure beneficium obligare ad horas, patiens exceptionem, nec beneficiu[m] sit tenue, quia pro nihilo reputatur. Et licet Pius V. obligaret beneficiarios non ad suffitendum agitationem taurorum, adhuc excusamus habentes beneficium tenue, ut tenet *Banner. supr. consil. fol. 677.* & motus proprius Pii V. moderatus est per *Clementianum. 8. ut tantum habeat locum in Religiosis, ut dixi lib. 1. c. sub. 31. num. 13.*

19 Tandem ex dictis infertur minus bene *Rebuffum deprivilegio. schol. p. 194.* dicere, clericis etiam Presbyteris in corporibus anni, que sunt post tertiam Dominicana Adventus, post primam Dominicana Quadragesima, post Dominicana Pentecostes, post festum Exaltationis sancte Crucis, item in Sabbato fando ante Dominicana in passione, si enim definitio expreſſa de eo, de tempore ordinis & c. fin. dif. 25. quod est *Gelosi. Papa. cap. 20.* quod precipit observari in *Teid. sif. 23. cap. 8. de reform. & facientem omnes Doctores citandi, solum Papam posse in hoc dispensari; & esset mortale tam in ordinante, quam in ordinante extra tempora a iure statuta ordinare recipere, quia est materia gravissima, & gravissima incurvantur curse, ut patet ex *Extrav. Pit. II. cum facrum. & ex motu proprio nov. 5. etiam. & tenet D. Anton. 3. p. 11. 16. c. 16. & 16. Rebuffus praxi. tit. de clericis ad sacros ordines male promotis. gloss. 1. num. 14. Nav. summa Lat. c. 25. num. 70.**

20 An vero clerici, qui vi, vel metu ordinantur, recipiant verum ordinem, teneantur ad castitatem, & ad reliqua, ad quae teneantur ordinati, dixi late lib. 7. de matrimonio, dif. 29.

De loco & tempore recipiendi ordines.

S U M M A R I U M .

50 Quo in loco sint ministrandi ordines.
51 Quo tempore ordines faciendi celebrandi sunt.
52 Quo tempore possint ordines minores conferri.
53 An omnes ordines possint simul die eidem conferri.
54 Quis possit dispensare in interstitiis fermandis inter receptionem duorum Ordinum, que precipit servari Tridentinum *sif. 23. cap. 11. 13. & 14. de reformatione.*
55 An ad dispensandum in interstitiis requiri inter ordinum receptionem exigatur causa.
56 An eadem causa necessitas, vel utilitas Ecclesie, que requiritur in Tridentino, *sif. 23. cap. 12. de reformat.* & cap. 14. requiratur in dispensatione in interstitiis inter ordinem minorem, & alium minorem, & inter Subdiaconatum, & Diaconatum: endem (ingnum) quia ibi requiritur in dispensatione in interstitiis inter ultimum ordinem minorem, & Subdiaconatum, & inter Diaconatum, & Sacerdotium.

57 Quo in loco sint ministrandi ordines.
58 Quo tempore ordines faciendi celebrandi sunt.
59 Quo tempore possint ordines minores conferri.
60 An omnes ordines possint simul die eidem conferri.
61 Quis possit dispensare in interstitiis fermandis inter receptionem duorum Ordinum, que precipit servari Tridentinum *sif. 23. cap. 11. 13. & 14. de reformatione.*
62 An ad dispensandum in interstitiis requiri inter ordinum receptionem exigatur causa.
63 Ceterum haec sententia, ut omnino falsa est rejicienda: tum quia generalis Ecclesiae uetus habet, quod sicut in Sabbato, & sic etiam jubetur in Pontificis feri: tum etiam, quia sic colligitur ex *teibis citatis.* & sic tenet D. Anton. 3. p. 11. 14. cap. 16. & 16. *Turcicum. cap. quod à Patriis. dif. 75. Palud. 4. dif. 25. g. 2. num. 16. Salzedo. Bernard. Diaz. cap. 26. & item facit Bartholom. à Ledesma. dub. 15. de ordine. Sylv. Ordo 2. quod. 6. Rosell. 4. Artim. verb. Ordo. num. 7. Viger. lib. infit. cap. 16. & 6. verb. *Extrav. Panorm. cap. litteras de temp. ord. numero tertio.* glossa cap. de codem titul. vers. *Sabbato. Angel. Ordo 4. num. 2.**

64 Nota primò, quod in quadam casu fas est die Domini sequenti post dictum Sabbatum, sacros Ordines conferre: nempe levato, & continuato jejuniu Sabbatum Domini-

minica sequenti ab ordinatore, & ordinato; tunenim fidione canonica mane Dominicana sequentis trahit ad veloperam Sabbati precedentis, & sic dicuntur coeteri in Sabbato: nos expedite tamei hoc facere, quia efflagitium jejunium, nisi adit necessitas: ut quia Episcopum potuit Sabbato ordinare, vel fuit tanta ordinandorum copia, ut non potuerint ordines die Sabbati perfici. Ho colligetur ex c. quod à Patriis, dif. 75. & tenet ibi *recrem. glossa cap. litteras. de temp. ordin. vers. uno die. vers. peritores. & ibi Panor. num. 3. & ibi Holsten. teneat & omnes Salzedo d. cap. 26. & ita autem. Sylv. Ordo 2. usq. 6. D. Anton. 4. 16. Barthol. à Ledesma d. dub. 25. Rosell. 4. 2. num. 3.*

65 Alii vero dicunt posse ex iusta causa pluribus ordines minores conferre non tam item citra iustam causam. Sic *Barthol. à Ledesma. d. dub. 15. Sylv. Ordo 2. 9. 6.*

66 At versus est posse Episcopum conferre ordinis minores: nam cap. de eo, de temp. ordin. dicit textus posse unum, vel duos ad ordinis promovere, & sic quod tantum posse uni, vel duobus conferre, tenet *Panorm. & Holsten. d. c. de eo. Angel. Ordo 4. in initio.*

67 Alii vero dicunt posse ex iusta causa pluribus ordines minores conferre non tam item citra iustam causam. Sic *Barthol. à Ledesma. d. dub. 15. Sylv. Ordo 2. 9. 6.*

68 At versus est posse his diebus ordines minores conferre multe, non tam ita quod videatur ordines generales celebrare, & haec fuit intentio d. cap. de eo, cum dicit textus, quod uni, vel duobus conferat, id est non tot, quod videatur ordinationem generalem facere. Sic *Rebuffus d. 1. num. 6. Propositus. & Turrecremata cap. quod à Patriis. num. 65. glossa cap. de eo, de temp. aut duas, & ibi Innocent. Geffred. Rainier. Bernardus. Pifana. Supplementum, quos refert *Sylv. supr. Viger. lib. infit. cap. 16. 6. 6. vers. 6. Rosell. 2. numero 2. Taberna ordo 2. quod. 3. & videat teneat *Armid. verb. ord. 1. num. 7. & tenet Henriquez d. numero 2.***

69 Tandem nota, quod Abbates, quibus fas est conferre ordines minores, possunt etiam illos conferre Dominicis, & festis. Nec obstat, quod dicit cap. de eo, dicitur licet haec Episcoporum, quia nomine Episcoporum intelliguntur qui libet alii, quibus licet hos ordines conferre: fata est tandem ordinis Episcoporum mentio, quia iure ordinario Episcopis competit conferre ordines hos. Sic tenent *Panorm. d. cap. de eo, num. 1. & cap. tunc contingat, de statu, & qualit. num. 1. Holsten. quem refert, & sequitur *Sylv. ordo 2. qu. 6. Artim. verb. ord. num. 7. Taberna ordo 2. qu. 3. Angel. ordo 4. num. 2. Henriquez d. 1. num. 2. Anton. d. 1. 16. Sylv. ordo 2. quod. 6. Innocent. Geffred. Rainier. Angel. Tabern. in eius est, si Abbates his diebus conferant, ne videantur, si conferant in Sabbathis quatuor temporum, ordines generales, ut Episcopi faciunt, celebrare.**

D U B I U M . L I I .

Quo tempore possint Ordines minores conferri.

1 Sit prima conclusio. Prima tonsura potest inni die conferri, nisi nullibi est vetitum, & sic ibet usus. Sic D. Ant. 3. p. 11. 14. cap. 16. & 16. Sylv. Ordo 2. quod. 6. Palud. 4. 24. quod. 4. num. 7. & dif. 25. g. 2. num. 14. Salzedo. Bernard. Diaz. cap. 26. & extra tempora. Holsten. quem refert, & sequitur *Sylv. ordo 2. qu. 6. Artim. verb. ord. num. 7. Taberna ordo 2. qu. 3. Angel. ordo 4. num. 2. Henriquez d. 1. num. 2. Anton. d. 1. 16. Sylv. ordo 2. quod. 6. Innocent. Geffred. Rainier. Angel. Tabern. in eius est, si Abbates his diebus conferant, ne videantur, si conferant in Sabbathis quatuor temporum, ordines generales, ut Episcopi faciunt, celebrare.*

D U B I U M . L I I I .

An omnes ordines possint simul una die eidem conferri.

2 Sit prima conclusio. Duo ordines faci non possunt eadem die uni conferri. Sic habetur *Extrav. cap. litteras. de temp. ordin. & in Trident. sif. 23. c. 13. de reform. & revocat privilegia Religiosorum contraria, & tenent omnes Doctores citandi, quod solus Papa in hoc dispensat.*

3 Secunda conclusio. Quatuor ordines minores, & Subdiaconatus, nequeunt eidem una die conferri. Probatur ex cap. de eo, qui fortius ordinis recipit, & tenet *Gutierez. quod. 2. cap. 26. num. 31. lex 27. iii. 6. part. 1. Bartholom. à Ledesma. dub. 15. de ordin. Rebuffus praxi formula dimissoriarum. num. 7. Ang. ordo 4. in initio. Artim. verb. ord. num. 7. Rosella ordo 2. num. 4. Tabern. ordo 10. 1. ordin. cap. 12. num. 2.*

4 Secunda conclusio. Ordines minores possunt conferri ultra Sabbathum quatuor temporum, & alia duo Sabata, in quibus dixi dubio precedent, posse celebrari ordines omnibus Dominicis, & festis. Sic habetur expreſſa cap. de eo, de temp. ordinis, & tenet omnes Doctores citandi, & liceat confundendi ante prandium: & sic habetur in *Putificali*, quod sunt confundendi omnibus Dominicis, & festis manē, & docent *Tab. ordo 2. 9. 3. Sylv. ordo 2. 9. 6. Angel. ordo 4. 1. num. 3. Barthol. à Ledesma. d. dub. 15.*

5 Jam tamen ultra generali inducitum est, ut se Venetis ante Sabbathum dicitur velipari confundendi ordines minores: quia sedep tot ordinandi confluant, ut non potest dicto Sabbatho confundendi. Sic *Henriquez supr. numero 2. & idem dicit cum aliis posse dari feria quarta quatuor temporum.*

6 Quod tamen bene *Rebuffus praxi benef. tit. de clericis ad sacros ordines male promotis. gloss. 1. num. 18.* dicere posse recipi eodem die minores ordines, & Subdiaconatum dummodo non temerario asu, id est ablique Episcopis scientia, & examine intradatur sic ordinandus: & sic explicat d. c. 2. de eo, qui fuit ord. recpt. fed fallitur, & sic omnes Doctores citati tenent contrarium.

7 Secunda nota, quod limitanda est haec conclusio, nisi alii obseruare confundendi confundendi eadem die ordines minores, & Subdiaconatum: ea enim est valida, & servanda. Sic D. Anton. d. 1. 16. Rebuffus referens *Cardin. d. 1. num. 18. dicit que haec habet confundendum.*

8 At dubium est, an potest *Trid. haec confundendi sit validum. Quidam enim negant. Ratio, quia Tridentinum sif. 23. cap. 11. de reform. jubet, ne detur Subdiaconatum, nisi translatum anno post ultimi ordinis minoris susceptionem. Sic Salzedo d. 1. num. 1. & videtur hoc sequi Majol. de irregular. lib. 4. cap. 11.*

9 Sed verius est valere, quia *Tridentinum d. cap. 11. non derogat confundendi, & quando voluit confundendi derogare, expreſſa hoc fecit, ut patet *endeus sif. 23. cap. 6. 9. de reform. & ex pluribus aliis locis Tridentini. Sic tenent Navar. summa Latina. cap. 25. numero 71. Guiter. quod. canon. c. 26. num. 31. & 32. Manuel Rodriguez in mo-**

voluntas vero refertur ad absolutam voluntatem, non regulatam ratione; ut bene Religiosus ibi, Bald. I, voluntaris, Cod. de fidicemiss. Panormitanus cap. 1, ab his qui sunt majoris parte caput, immo si dicatur, pro tua voluntatis arbitrio, importat arbitrium boni viri. Menoch. alios referens d. quies. 8, & 33. Bartolus d. extravag. ad reprimendum, verbo videbitur, nra. mer. 8.

9 Nota primò, hoc limrandum esse, nisi committatur arbitrium ei, qui alias illud habeat: tunc enim libera, & absolute facultas tributa esse dicitur, ut verba aliquid operentur. Sic alios referens contra alios Menochius d. 9. n. 35.

10 Secundo nota, quod quando apponuntur in contradictionibus haec verba, si visum fuerit, si affirmaveris, si iugum pataveris, importanter merum voluntatem. Sic probans, & alios referens Greg. Lopez lib. 29, vñf. mi hædere, tit. 9, part. 6.

11 Item important arbitrium boni viri haec verba, rur delibet mandamus. Menoch. cum aliis d. 9. n. 59. Idem, dispensationi tue, ad natum tuum. Menochius cum aliis ibi, n. 60. Idem, ingenio tuo committimus, vel secundum mestrum tuum, discretionis tuae, prudentiae tuae, potestati sue committimus. Idem, misericordia tua, conscientia tua. Sic Menochius alios referens ibi, n. 24. 36. 40. 47. 57. 58.

12 De hoc autem verbo, secundum judicium tuum, vel iudicio tuo committimus, quidam dicunt importare liberam voluntatem. Sic gloria Thais, §. Lucius, ver. judicio, ff. de fidicemiss. libert. Bartol. I. si sit, in principio, ff. legat. Sed verius est importare arbitrium boni viri, quia idem est, ac prius, confiteretur, & postea judica, quod clare arbitrium boni viri importat. Sic Bartolus de retractans, d. extravag: ad reprimendum, verbi, videbitur, n. 4. Modo in repetitione quam ponit post Clement. sapè, supra citata, n. 34. Menochius alios referens, d. 9. n. 14.

13 Item important arbitrium boni viri haec verba, rur videtur facias. Menochius d. 9. 8. cum aliis num. 4. Idem, facias ut placuerit. Menochius cum aliis, n. 7. Bart. d. extravag. ad reprimendum, verbo videbitur, n. 4. Intra d. repetitione Super Clement. sapè, numer. 34. & cap. de confess., numer. 1. de confess. num. 10. Intra d. Panormitanus num. 13. Limitat tamen Menoch. cum aliis, n. 12, nisi dicat, facias quidquid tibi placuerit, quia tunc libera voluntas conceditur.

14 Item important arbitrium boni viri haec verba, facias ad tuum beneficium, Menochius n. 10. Felineus cap. 1. de confess. num. 50. lecits (inquit Felineus) secundum libitum tuum, quia liberum importat voluntatem.

15 Item important arbitrium boni viri, facias, ut cupieris, ut desideraveris. Menochius cum aliis d. quies. 8. num. 51. Bartol. d. extravag. ad reprimendum, verbi, videbitur, num. 4. Intra d. 9. 7. super Clement. sapè, n. 34. & idem dicendum est, quando dicuntur: promittimus stare dicto tuo; & in una parte ejusdem cap. 13. exprimitur causa necessitatis, vel utilitatis, debere concurrende in hac dispensatione: ergo.

16 At verius est, minorem causam requiri, & fat esse quamcumque causam; quia Concilium, si eadem voluerit causam, facile id dicere, sicut iterum dixit d. cap. 14. Item quia non est eadem ratio: nam quando transfiguratur ab ordine minori ad Subdiaconatum, recipitur novus status, novaque obligatio continentiae, & recitandi: & cum à Diaconatu ad Sacerdotium, recipitur potestas dignissima, & idem major exigunt causa ad dispensandum in interstitiis inter hos ordinis requisitus. Sic Manuel Rodriguez, in expositione motus Pii V, de confess., dub. 8. fol. 31. pag. 2. & fol. 32.

DUBIUM LVI.

An eadem causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesie, quo requiritur in Trid. sess. 23. cap. 11. de reformatione, & cap. 14 requiratur in dispensatione in interstitiis inter ordinem minorem, & alium minorem, & inter Subdiaconatum, & Diaconatum, eadem (inguam) que ibi requiritur in dispensatione, in interstitiis inter ultimum ordinem minorem, & Subdiaconatum, & inter Diaconatum, & Sacerdotium.

1 R Atio dubitandi est, quia in his expressè dicit Trid. d. cap. 11. in fine, & d. cap. 14. exigunt necessitatem, & utilitatem Ecclesie in illis, d. cap. 12. mino. & cap. 13. hanc causam non existit, sed remittit arbitrio Episcopi, dicens, nisi aliud Episcopum videatur.

2 Navar. lib. 1. conf. tit. 11. de tempor. ord. conf. 26. dicit requiri eandem causam, quia eadem ratio videtur omnia comprehendere: item quia una pars ejus declaratur per aliam in rebus dubiis, l. 2. ff. de rebus dubiis, & in una parte ejusdem cap. 13. exprimitur causa necessitatis, vel utilitatis, debere concurrende in hac dispensatione: ergo.

3 At verius est, minorem causam requiri, & fat esse quamcumque causam; quia Concilium, si eadem voluerit causam, facile id dicere, sicut iterum dixit d. cap. 14. Item quia non est eadem ratio: nam quando transfiguratur ab ordine minori ad Subdiaconatum, recipitur novus status, novaque obligatio continentiae, & recitandi: & cum à Diaconatu ad Sacerdotium, recipitur potestas dignissima, & idem major exigunt causa ad dispensandum in interstitiis inter hos ordinis requisitus. Sic Manuel Rodriguez, in expositione motus Pii V, de confess., dub. 8. fol. 31. pag. 2. & fol. 32.

CAPUT II.

De obligatione recitandi horas canonicas ratione Ordinis.

SUMMARIUM.

Dub. 1. Quot sint hora canonicae, & quinam ad illas teneantur.

2 An clericorum Ordinum teneantur ad horas canonicas, vel saltem ad aliquam aliam orationem plus quam laici.

3 An Religiosi professi, tam viri, quam femina, in Religione approbata, teneantur ad horas canonicas, & quo jure ad id teneantur.

4 An monachus profesus ad chorum, qui extra suum monasterium vivit, vel ex justa dispensatione, vel quia ejus est, teneantur ad horas.

5 An equites, quos vulgo Commendatores appellantur, teneantur sub mortali recitare eas orationes, quas loco horarum canonicas prescribit curum regula, ut recitent, in illisque recitandi forsan interdictionem.

6 An novitiis teneantur horas recitare.

7 An qui horae, id est, a laeve, initiatu Subdiaconatus, teneantur ad integras horas coram diei: idem queritur de eo, qui horae nova professione emituntur.

8 An qui teneantur ad horas canonicas, satisfacient, si solamente dicant, vel teneantur voces aliae dicere.

9 An qui Ecclesiæ precepto teneantur ad horas, peccent, si in peccato mortali eas recitent, quando privatum recitantur.

10 An saltem clerici dicentes horas publice in choro peccent, si sunt in peccato mortali.

11 An peccet mortaliter obligatus ad horas canonicas, qui omittit aliquam horam, vel partem notabilis.

12 An qui ex negligencia, vel plena deliberatione omittit aliquam sepius horas canonicas, contrahabat sepius peccata mortalia.

13 An qui alternatim recitat cum alio dicendo partem, & audiendo aliam partem, censeatur integre recitare, fave fuit Hora Canonice, fave sint preces ex pantenitie sacerdotali, vel ex defuncti institutione.

14 An

14 An quando aliquis dicit officium divinum in choro, & audit partem, quam canit alter chorus, & partem suam non canit, sed submissa voce dicit, satisfaciat præcepto.

15 An censeatur integrè recitare, qui dum dicitur divinum officium in choro, occupatur occupatione necessaria ad ipsum divinum officium, ut praevideat lectiōnem, quam est cantatus, vel missus ad thurificandum, vel ad comitandum thurificatum altare, &c. nec repetit ea, que integrum ab aliis dicuntur in choro, vel si aliquantulum ex causa necessaria cesset, ut quia sanguis è variis effluit.

16 An censeatur integrè recitare, qui audit partem, quam cantat chorus, & aliam partem organo pulsat, vel teneat partem illam, quam organo dicit, suppone, & similiter chorus satisfaciat, dicendo suam partem, & audiendopartem, quam pulsat organum, vel teneat partem illam suppone.

17 An qui horas dicunt syncopando, censeatur integrè recitare, & sic satisfaciat & famili, qui cum his recitant.

18 An qui ex obliuione partem hora omittit, vel quia intrat tarda chorus, vel ex ante finem Hora, censeatur integrè recitare, licet non repeat totam horam.

19 An qui Horam interrupit, censeatur integrè recitare, vel potius teneat totam horam repete.

20 An sit licitus dividere Matutinum à laudibus, ita ut Matutinum dicatur uspere diei precedentis, & laudes aurore sequuntur; & tunc sic dicenda oratio in fine laudum.

21 An cum sacerdos solus recitat, debet dicere ante orationem, Dominus vobiscum.

DUBIUM I.

Quot sint Horæ canonicae, & quinam ad illas teneantur.

1 N Ota Horam non dici ab orando, quia Hora scribitur cum aspiratione, non autem verbum Oro, sed quia certis horis sunt Horæ canonicae deputatae. Dicuntur autem canonicae, quia secundum canones, sic Navarr. cap. quando, Latine cap. 3. n. 26.

2 Circa numerum Horarum duplex est sententia. Prima docet Horas canonicas esse oculo. Probatur ex dictis, nec adanticum gradum, nee ad aliud terminatum recitandum, ut ex dictis constat. Sic Turrecer, Palud, Sylv, Navarr. ubi supra, Sotus lib. 10. de iust. qu. 5. art. 3. Viguer. lib. infit. cap. 5. §. 5. vers. 4. Angel. corb. Hora, num. 3. Armil. num. 6. Tabien. num. 9. Palacio. verb. Hora, & 4. disf. 15. disf. 9. & est certa, & communis Doctorum conclusio.

3 Secunda conclusio. Ad nil plus orandum teneantur quam laici, ita ut ejus omisso aliquia sit culpa, sed honestum, & decens erit, ut plus orient. Ratio, qui licet sint assumpti ad partes Dei, non tamen sunt omnino determinati, & affixi divino obsequio Ecclesiastico, quia possunt ducere uxorem, item, quia officium horum terminatur in preparatione templi, & valetor ejus, & non attingit proxime Eucharistiam, sicut officium Diaconi, & Subdiaconi. Sic Sotus, & Tabien, ubi supra, & quidam juniores docti Magistrorum, qui dicunt esse communem Thomiflatum.

4 Tertia conclusio. Non teneantur etiam ad recitandum Platos, vel alias preces, quas Episcopus in ordinatione ipsius recitandas injungit, quia nullo jure hoc cautum est, & id episcopus non potest eos ad aliquid recitandum obligare: sic Sotus ubi supra, & Palacio d. disf. 9. & licet Navar. in summa Hispana, cap. 25. num. 108. videatur oppositum docere: at cap. 28. addit. ad endem num. & cap. 25. Latine num. 108. & cap. quando, Latine cap. 7. numer. 13. & 14. fe explicat tantum teneri, quando in ordinatione id promittere & tunc tunc non tenebuntur virtute mandati Episcopi, sed virtute promotum. Eamdem conclusionem tenent nonnulli recentiores docti.

DUBIUM III.

An Religiosi professi, tam viri, quam femina, in Religione approbata teneantur ad Horas canonicas, & quo jure ad id teneantur.

1 N Ota triplicem posse singi titulum hujus obligacionis, scilicet professionem ipsam, vel aliquod praecipuum Ecclesie in iure expressum, vel confutendum, & constat inter omnes Doctores nullum esse praecipuum in iure ad hoc obligans professos: sed de aliis duobus titulis dubitatur.

2 Duplex est sententia. Prima docet quod sicut clericus ratione ordinis facit, vel aliquod horas canonicas recitandas, de celebrare Missar. & licet his juribus tantum inventari expellit de sacerdotibus: at communiter id intelligunt omnes Doctores de reliquis facio ordine initiatis, & est certum, & sic habet ulis, & definitio Concilii generali Basilicensi fess. 2. item teneantur ad horas Religiosi, vel Religiosæ protelli, vel professæ. Item omnes habentes beneficium ecclesiasticum, cap. Eleutherius, disf.

3 Secunda sententia docet nullo modo teneri Religiosos ratione ipsius professionis ad Horas canonicas, sed si aliqua ratione teneantur, id esse vel quia id præcipitur ipsi in sua regula, vel ratione confutendum, quia vim habet legis. Quæ sententia potesta probabitur.